

فرایند تربیت فرزندان نوجوان با الگو پذیری از محیط های تربیتی (خانه ، مدرسه و رسانه)

رضا درخشنده ، رشديه عاليان
استاد دانشگاه آزاد اسلامی بندرعباس
Rezadrh92@gmail.com
استاد دانشگاه پیام نوربستک
RAliyan89@gmail.com

چکیده:

دوره نوجوانی اقتضائات ودغدغه های ویژه خود را دارد ،این نسل، استقلال طلب،آزادی خواه ،آرمانگرا و تا حدودی ستیزه گر است از سوی دیگر این قشر جامعه، کم تجربه ،ناپخته و احساسی هستند.مشکلات دوران بلوغ و تجلی نیازها جدید و عدم پاسخ گویی به موقع نیز جلوه های دیگر واقعیات دوران نوجوانی است. این مقطع سنی ، مقطعی حساس و بحرانی برای نوجوانان است ، مسایل و بحران های بلوغ از یک طرف ،کنجکاوی و ایجاد تردیدهای مذهبی از سوی دیگر ،ناپختگی و بی تجربه گی و گرایش سریع به الگوهای غیر واقعی و ناصالح و عدم تشخیص نیازهای واقعی از غیر واقعی ،زمینه هایی است که اگر از سوی خانواده ها و دست اندرکاران امر تعلیم و تربیت رسمی و غیر رسمی درک نشود و مورد توجه قرار نگیرد سبب بروز مشکلات و اختلال در تربیت نوجوانان می گردد.لذا جایگاه عناصر سه گانه خانه، مدرسه و رسانه در تربیت و ایجاد زیرساخت های لازم برای نوجوانان از اهمیت ویژه ای برخوردار است. در این پژوهش از روش کتابخانه ای استفاده گردیده است که براساس نتایج بدست آمده فرایند تربیت فرزندان نوجوان با الگو پذیری از محیط های تربیتی (خانه ، مدرسه و رسانه) تبیین و مورد بررسی قرار گرفت.

واژه گان کلیدی:

فرایند تربیت، فرزندان نوجوان،خانه،مدرسه ،رسانه

مقدمه :

قشر نوجوان در هر جامعه، به عنوان ستون اصلی و نقش خط مقدم آن جامعه را تشکیل می دهد،نوجوانان امروز، آینده سازان فردای کشور محسوب می شوند. ذهن باز، نشاط و نیروی جوانی باعث شکل گیری ایده های نو و خالق و همچنین طرح ها و برنامه های کاربردی باعث پیشرفت وتوسعه کشور می گردد. بنابراین می توان گفت، طلایه دار پیشرفت هر جامعه، نوجوانان آن جامعه هستند،که با نیروی ویژه خود می توانند نقطه عطفی در راستای تحولات اجتماعی و اقتصادی کشور باشد. که لازم است، برای تربیت نسلی پویا ،مدبر، مستقل ، مسئولیت پذیر و خلاق بطور اصولی و برنامه ریزی شده،پیرامون محیط و عواملی که منجر به شکل گیری رفتار و تربیت این نسل تاثیر گذار هستند، تحقیق و بررسی های کارشناسانه صورت گیرد. در سالیانه گذشته خانه و مدرسه مهمترین محیط برای تربیت و شکل گیری شخصیت افراد محسوب می شد اما با پیشرفت تکنولوژی و فناوری اطلاعات امروزه نه تنها خانه و مدرسه بلکه رسانه نیز در تربیت افراد بخصوص نوجوانان نقش مهم و حائز اهمیتی دارند. چگونگی استفاده از رسانه های جمعی به عنوان یکی از عوامل جامعه پذیر کردن افراد جامعه می تواند در بالا بردن مسئولیت پذیری اجتماعی جوانان نقش آفرینی نماید. در همین رابطه جرج گربنر و همکاران(۱۹۹۶)، پیرامون اهمیت تأثیر رسانه های جمعی به ویژه تلویزیون بر اندیشه و عملکردهای کنشگران اجتماعی تاکید دارد. بر مبنای این تئوری که به نظریه کاشت مشهور است گفته می شود که رسانه های جمعی قابلیت ایجاد، کنترل و یا تغییر